

ไถ่คลังหลวง

เมื่อรัฐบาลได้แนวทางแก้ปัญหาโดยไม่เป็นการทำลายหลักการและเจตนารมณ์เดิมของบรรพบุรุษ และไม่ขัดต่อพระธรรมเทศนาที่หลวงตาได้เคยให้แนวทางไว้ อีกทั้งไม่ขัดต่อเจตนารมณ์ของโครงการช่วยชาติ ที่ชาวไทยพร้อมจะเสียสละทรัพย์สินให้เป็นคุณประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองอยู่แล้ว เมื่อชาติมีภาระหนี้สินจำนวนมากจนหาทางออกมิได้ ถึงคราวจำเป็นเช่นนี้ก็สามารถเอาชนะตักนำจากตุ่มคลังหลวงมาเล็กๆ น้อยๆ เพื่อยังประโยชน์ได้ ทั้งนี้ต้องมีให้ส่วนใหญ่เสียไป ในส่วนของดอกผลคลังหลวงก็เป็นการขอมาด้วยจิตที่สำนึกในบุญคุณของบรรพบุรุษและด้วยความจำเป็น เมื่อทยอยใช้หนี้จนหมดดอกผลก็จะกลับเข้าเพิ่มพูนในคลังหลวงดั้งเดิม การแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้ทำให้คลังหลวงยังเป็นสมบัติร่วมของคนไทยทั้งชาติ มิได้เป็นการยึดเอาคลังหลวงมาเป็นของธนาคารแห่งประเทศไทยหรือของรัฐบาลแต่อย่างใด เมื่อได้แนวทางแก้ปัญหาที่ชัดเจนเช่นนี้ เพื่อให้บรรลุดัตถุประสงค์ดังกล่าว รัฐบาลจึงได้ออกประกาศพระราชกำหนดถึง ๓ ฉบับ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ลูกหลาน ก่อหนี้...เงินปู่ตายาย ใช้หนี้

แท้จริงแล้วหนี้กองทุนฟื้นฟู นี้เกิดจากความล้มเหลวล้มตัว พุ่มเฟิย สุริยสุรายของคนในชาติ อีกทั้งนโยบายบริหารงานของรัฐบาลที่ผิดพลาดสะสมต่อเนื่องกันมา

เศรษฐกิจโดยรวมพังทลาย มีหน้าข้าราชการยังต้องขายทรัพย์สิน ๕๖ สถาบันการเงินในราคาต่ำ ขณะเดียวกันก็ไปค้าประกันธนาคารและสถาบันการเงินที่มีหนี้ไฟแนนซ์เน่าส่งผลให้ยอดหนี้มีจำนวนมากมายมหาศาล กลายเป็นหนี้ที่คนไทยทุกคนต้องร่วมชดใช้หนี้ที่ค้างคามานานกว่า ๒-๓ ปีนี้ โดยมีตัวเลขหนี้กองทุนฟื้นฟู ล่าสุด ๑.๔ ล้านล้านบาท ถ้ารวมค่าดอกเบี้ยอีก ๑ ล้านล้านบาท เบ็ดเสร็จยอดหนี้กองทุนฟื้นฟู ต้องจ่ายถึง ๒.๔ ล้านล้านบาท (ปี พ.ศ. ๒๕๔๕) นับเป็นจำนวนมากมายมหาศาลเหมือนว่าไม่มีวันชดใช้ได้หมดสิ้น

๑. พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ระยะเวลาที่สอง พ.ศ. ๒๕๔๕ มีสาระสำคัญ คือ ๐ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินบาทในนามรัฐบาล

เพื่อชดใช้ความเสียหายของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน มูลค่าการกู้เงินต้องไม่เกิน ๗๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ให้อำนาจรัฐมนตรีในฝ่ายการธนาคาร เรียกว่า “บัญชีสะสมเพื่อการชำระคืนต้นเงินกู้ชดใช้ความเสียหายของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน”

มีวัตถุประสงค์เพื่อการชำระคืนต้นเงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้ และต้นเงินกู้ตามพันธบัตรของกองทุนเพื่อการฟื้นฟู

ที่กระทรวงการคลังค้าประกันตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ๐ ในระหว่างการชำระหนี้

สินทรัพย์คงเหลือในบัญชีผลประโยชน์ประจำปีหลังจากการจ่ายเมื่อสิ้นปี ให้โอนเข้าบัญชีสะสมดังกล่าวโดยไม่ต้องโอนเข้าบัญชีสำรองพิเศษ ทั้งนี้

จนกว่าจะมียอดรวมทั้งหมดเท่ากับต้นเงินกู้ดังกล่าว ๐ ให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชำระค่าดอกเบี้ยเงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒.

พระราชกำหนดโอนทรัพย์สินบางส่วนในบัญชีสำรองพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา พ.ศ. ๒๕๔๕ มีสาระสำคัญ คือ ๐ ให้โอนเงินบาทจำนวน ๑๖๕,๐๐๐ ล้านบาท ในบัญชีสำรองพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา ให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อชดเชยผลขาดทุนสะสม

และเสริมสร้างความมั่นคงของธนาคารแห่งประเทศไทย รายได้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รับนี้

มิให้นำไปจัดสรรเป็นเงินสำรองหรือเป็นเงินนำส่งรัฐตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทยหรือกฎหมายอื่นใด

o โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้ เนื่องจากการที่ประเทศไทยประกาศใช้ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราแบบใหม่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่งผลให้ธนาคารแห่งประเทศไทยอันเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินนโยบายการเงินเพื่อประโยชน์ในการดำรงไว้ซึ่งค่าของบาท ต้องประสบกับผลการดำเนินงานขาดทุนเป็นอันมาก และเกิดผลขาดทุนสะสมเพิ่มขึ้น จนเป็นอุปสรรคในการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศให้มีประสิทธิภาพ

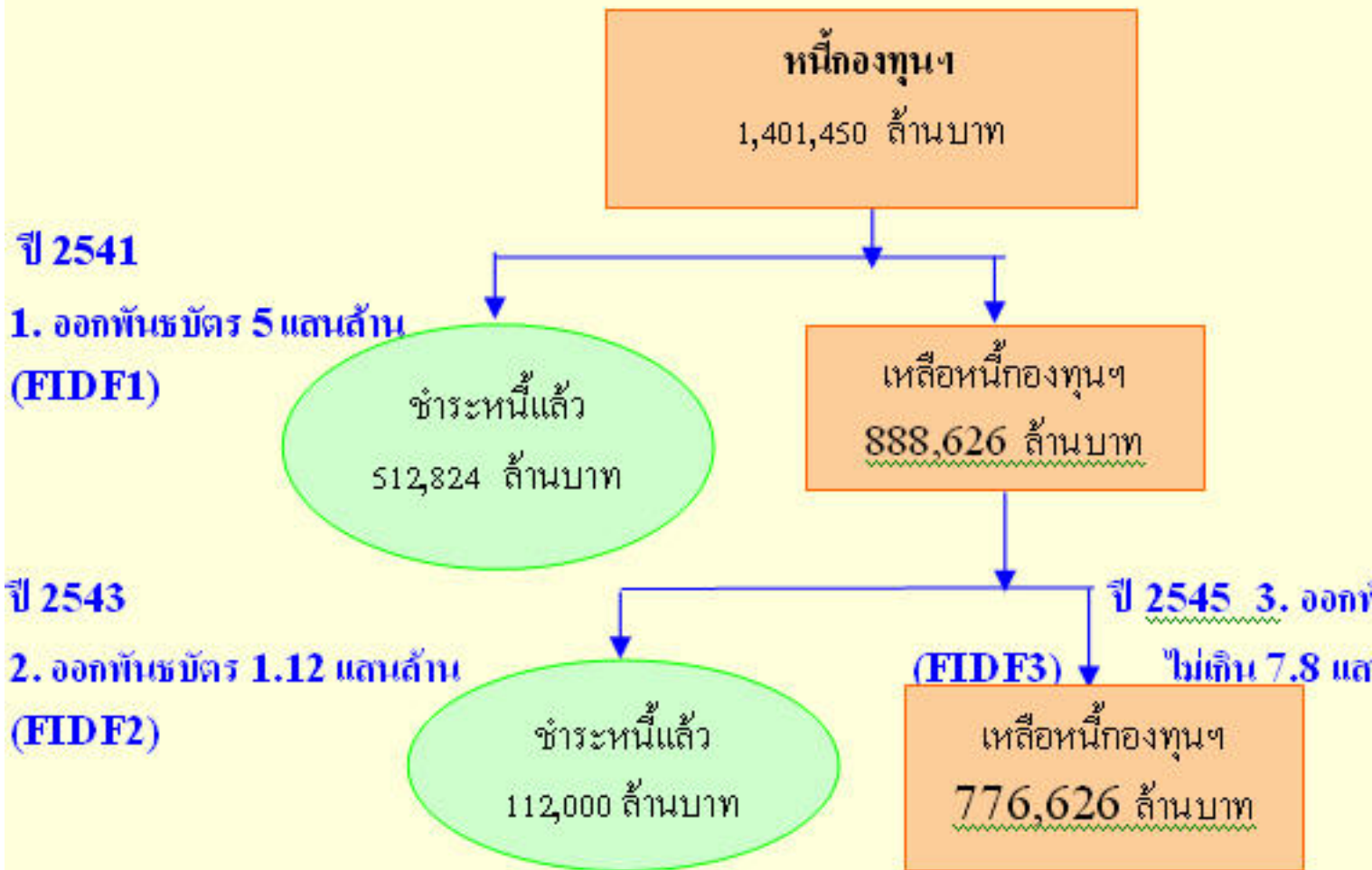

ธนาคารแห่งประเทศไทย

สำนักงานกลาง กรุงเทพฯ, สาขานานาชาติ: 7100
โทร 0-2283-6016-7 โทรสาร 0-2281-6616 www.bot.or.th

ภาระความเสียหายของกองทุนที่เกิดขึ้นแล้วและที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งหมดจำนวน ล้านบาท สามารถจำแนกได้เป็น

- ส่วนที่ได้รับการแก้ไขแล้วจากการออกพันธบัตรรัฐบาลในระหว่างปี พ.ศ. 2541 จำนวน 500 บาท ซึ่งออกจำหน่ายได้เป็นเงินรวม 512,824 ล้านบาท
- ส่วนที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขอีกจำนวน 888,626 ล้านบาท ในจำนวนนี้ กองทุนได้ออกพันธบัตร 112,000 ล้านบาท โดยมีกระทรวงการคลังค้ำประกัน และกำหนดจ่ายดอกเบี้ยจากแผ่นดิน ซึ่งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2543

แต่เนื่องจากประเทศไทยยังมี “คลังหลวง” หรือเงินใน “ฝ้ายออกบัตร” ธนาคารแห่งประเทศไทย เหลือเป็นก้นถุงไว้ใช้ยามจำเป็น เป็น “คลังหลวง” เดียวกันที่หลวงตาออกมากปกป้องไม่ให้รัฐบาลยุบ “รวมบัญชี” และนำเงินไปใช้อย่างไม่มีขีดจำกัด และเป็น “คลังหลวง” เดียวกันกับที่หลวงตาระดมศรัทธาชาวไทยบริจาคเงินทองสงฆ์ “คลังหลวง” เพื่อเพิ่มพูนสร้างความเข้มแข็ง และด้วยผลของกฎหมาย ๓ ฉบับ ทำให้เงินคลังหลวงที่บรรพบุรุษสะสมไว้ จะถูกนำมาใช้กลางหนี้สำคัญของชาติจำนวน ๑.๔ ล้านล้านบาท โดยจะแบ่งเป็น ๒ กอง คือ ๑.

ไอ้คลังหลวง

	1	

หนึ่งกองแรก ๕.๑๒ แสนล้านบาท(FIDF1) จะมีการโอนเงินสดจาก “คลังหลวง” ไปให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทันที ๑.๖๕ แสนล้านบาท ารแก๊งกำไรค่าเงินบาทในปี พ.ศ. ๒๕๔๐

ไอ้คลังหลวง

ที่มีอยู่ ๑.๓๑ แสนล้านบาท เนื่องจากต้องการให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีกำไร เพื่อจะได้หักเอา ๙๐ % ของ “ผลกำไร” ในแต่ละปีมาทยอยใช้หนี้ ค่าธนาคารแห่งประเทศไทยจะใช้เวลา ๓๐ ปี ถึงจะใช้หนี้ก้อนแรกนี้ได้สำเร็จ หนึ่งกองที่ ๒ อีก ๘.๘๘ แสนล้านบาท(FIDF2 และ FIDF3) จะเอาเงินเฉพาะดอกผลคลังหลวง หรือ “บัญชีผลประโยชน์ประจำปี” ที่พอพูนขึ้นราวๆ ปีละ ๔-๖ ๑. หมื่นล้านบาท ไปผ่อนชดใช้หนี้ทั้งหมด โดยไม่แตะเงินต้น คาดว่าจะต้องใช้ “ดอกผลคลังหลวง” รวม ๒๐-๓๐ ปี ถึงจะชดใช้หนี้ก้อนที่ ๒ ได้เสร็จสิ้น กระบวนการทั้งหมดรัฐบาลจำเป็นต้องออก “พันธบัตร” ซึ่งเป็นตราสารทางการเงินประเภทหนึ่งที่รัฐบาล และธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ออกมาขาย โดยให้คำมั่นสัญญาว่าผู้ซื้อหรือผู้ถือพันธบัตรมีสิทธิที่จะได้รับชำระต้นเงินตามพันธบัตรคืนภายในกำหนดเวลา พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราที่กำหนด ในครั้งนี้ใช้ชื่อเป็นการเฉพาะว่า “พันธบัตรออมทรัพย์ชวยชาติ” เพื่อจะได้รับเงินสดไปลดยอดหนี้กองทุนฟื้นฟู เสียก่อน จากนั้นรัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยจะร่วมมือกันจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยพันธบัตร ดังนี้ ๑. นำกำไรของธนาคารแห่งประเทศไทย และดอกผลคลังหลวง ทยอยชดใช้เงินต้นพันธบัตร ๒. ภาวะ “ดอกเบี้ย” จากการออกพันธบัตรครั้งนี้ รัฐบาลจะตั้งงบประมาณจ่ายให้ โดยจะต้อง “กันงบประมาณ” ถึง ๓๐ ปี เพื่อจ่ายเฉพาะภาวะดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น ในการพิจารณาวิธีการแก้ไขปัญหามลชาติที่เกิดขึ้นจากการเข้าไปช่วยเหลือระบบสถาบันการเงินของกองทุนนั้น กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยมีความเห็นร่วมกันว่า ควรมีรูปแบบที่ชัดเจน และเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย โดยให้เป็นภาระต่อฐานะการคลังและภาษีของประชาชนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวน้อยที่สุด ให้มีความโปร่งใสและไม่ก่อปัญหาในการดำเนินนโยบายการเงิน รวมทั้งเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลที่ดี และในขณะเดียวกันให้มีผลกระทบต่อตลาดตราสารหนี้ที่น้อยที่สุดด้วย เพื่อให้การแก้ปัญหาที่มีลักษณะครบถ้วนและเบ็ดเสร็จ จึงได้แยกการดำเนินการ ออกเป็น 2 ส่วนคือ

๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีสาระสำคัญ คือ เงินคงเหลือสุทธิของบัญชีผลประโยชน์ประจำปี เมื่อสิ้นปีให้โอนเข้าบัญชีสำรองพิเศษ หรือ บัญชีอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับ “บัญชีสะสมเพื่อการชำระคืนเงินกู้ชดใช้ความเสียหายของกองทุนฟื้นฟู” ที่ได้จัดตั้งไว้ สิ้นทรัพย์ที่ได้รับบริจาคเพื่อกิจการของ “ฝ้ายออกบัตรธนาคาร” ตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย ให้เข้าบัญชีสำรองพิเศษ ทั้งนี้ให้ใช้บังคับแก่สิ้นทรัพย์ที่ได้รับบริจาคก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับด้วย ทั้งนี้เพื่อเก็บรักษาให้มั่นคงตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค **ประเด็นนี้** จะทำให้เงินบริจาคใน “โครงการชวยชาติ” ของหลวงตา” เข้าสู่ “คลังหลวง” หรือ “ฝ้ายออกบัตร” จริงตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค ซึ่งก่อนหน้านั้น ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๑ -๒๕๔๔ เงินบริจาคถูกเก็บไว้ใน “ฝ้ายการธนาคาร” ซึ่งเป็นจุดที่ไม่มั่นคงปลอดภัย ๐ โหรธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจโอนสินทรัพย์ในบัญชีสำรองพิเศษเข้าเป็นสินทรัพย์ในบัญชีทุนสำรองเงินตรา เพื่อการนำออกใช้ซึ่งธบัตรได้ เมื่อมีการถอนธบัตรคืนจากธบัตรออกใช้ ให้โอนสินทรัพย์ที่มีค่าเท่ากับในบัญชีทุนสำรองเงินตรา เข้าเป็นสินทรัพย์ในบัญชีสำรองพิเศษ ทั้งนี้เพื่อให้การแก้ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น **ประเด็นนี้** ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ได้กราบเรียนปรึกษาหลวงตาแต่อย่างใด และยังมีเนื้อหาที่ขัดต่อหลักการและเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษอีกด้วย ดังนี้ ๑. เท่ากับเป็นการนำสินทรัพย์ที่ใช้เพื่อการหนุนหลังธบัตรแต่กลับเอามาพิมพ์ธนบัตรเสียเอง ส่งผลให้คลังหลวงไม่มั่นคงปลอดภัยเช่นเดิม เป็นการนำคลังหลวงมาใช้ผิดวัตถุประสงค์และผิดหลักการเพื่อความมั่นคงปลอดภัย๒. การโอนจากบัญชีสำรองพิเศษเข้าบัญชีสำรองเงินตราคือการโอนสินทรัพย์เข้าบัญชีของฝ่ายเดียวกัน แต่ฝ่ายการธนาคารเป็นผู้ได้รับธบัตร จึงไม่ถูกต้อง
๓. ไม่ได้วัดความสามารถแท้จริงในการดำเนินการของธนาคารแห่งประเทศไทยตามหลักการที่ถูกต้องนั้น การพิมพ์ธนบัตรจะต้องโอนสินทรัพย์จากฝ่ายการธนาคารเข้าบัญชีทุนสำรองเงินตราในมูลค่าเท่ากัน

เพื่อแสดงถึงความสามารถในการดำเนินการของธนาคารแห่งประเทศไทย

ก. การแก้ไขปัญหาความเสียหายที่ยังไม่ได้รับการชดเชย ในการแก้ไขปัญหาความเสียหายของกองทุนนั้น กระทรวงการคลังจะดำเนินการชดเชยตามความเสียหายจริงที่เกิดขึ้นแก่กองทุน โดยรัฐบาลจะออกพระราชกำหนด เงินไม่เกิน ๗๕๐,๐๐๐ ล้านบาท

การออกพันธบัตรนี้ กระทรวงการคลังจะรับภาระการจ่ายดอกเบี้ย โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน แต่สำหรับการจ่ายชำระคืนเงินต้นนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้รับภาระโดยใช้แหล่งเงินจากดอกผลของสินทรัพย์ในทุนสำรองเงินตราตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของการดำเนินการตามนี้ จะมีการจัดตั้งบัญชีหนึ่งขึ้นในฝ่ายการธนาคารของธนาคารแห่งประเทศไทย เรียกว่าบัญชีสะสมเพื่อการชำระคืนต้นเงินกู้ชดเชยความเสียหายของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงินฯ.

การเตรียมการเพื่อจ่ายชำระคืนพันธบัตร ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับในส่วนของพันธบัตรวงเงิน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

ออกตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และกำหนดให้จัดสรรการจ่ายชำระจากรายได้จากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ และจากกำไรสุทธิซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยนำส่งในแต่ละปีให้แก่รัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ นั้น ในระยะที่ผ่านมารายได้จากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีจำนวนเพียงเล็กน้อย

ขณะที่ธนาคารแห่งประเทศไทยก็มีผลขาดทุนจากการดำเนินนโยบายรักษาเสถียรภาพค่าเงินบาทในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น

จึงจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยอยู่ในฐานะที่สามารถนำส่งกำไรให้รัฐบาลเพื่อเตรียมชำระคืนพันธบัตรดังกล่าวด้วยเหตุนี้

จึงให้มีการออกพระราชกำหนดอีก ๒ ฉบับ เพื่อล้างผลขาดทุนของธนาคารแห่งประเทศไทย และเพื่อให้ใช้สินทรัพย์จากบัญชีสำรองพิเศษหมุนหลังธนบัตรออกใช้ได้

อันจะช่วยให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถดำเนินกิจการมีรายได้ นำส่งได้มากขึ้น และสามารถดำเนินนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ **พันธบัตรออมทรัพย์ช่วยชาติ**

คาดว่าพันธบัตรใหม่ที่จะออกทั้งหมดจะมีจำนวนประมาณ ๗๕๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยจะทยอยออกพันธบัตรตามความต้องการใช้เงินของกองทุนฯ

ประกอบด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อตลาดพันธบัตรน้อยที่สุด

เนื่องจากในช่วงเดือนสิงหาคม-ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ นี้ กองทุนฯ มีภาระที่จะต้องชำระคืนเงินฝากแก่ผู้ฝากเงินของ ๕๖ บริษัทเงินทุนประมาณ ๑๑๕,๐๐๐ ล้านบาท และมียอดกู้ยืมคงค้างในตลาดซื้อคืนอยู่ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท กองทุนฯ

จึงมีความจำเป็นต้องออกพันธบัตรเป็นจำนวนมากภายในปีนี้ ดังนั้นเพื่อลดผลกระทบต่อตลาดพันธบัตรโดยรวม รัฐบาลจึงจะออกเป็นพันธบัตรออมทรัพย์ อายุ ๕ ปี ๗ ปี และ ๑๐ ปี รวมทั้งสิ้นประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เน้นจำหน่ายให้แก่ผู้ออมเท่านั้น กล่าวคือ ผู้มีสิทธิ์ซื้อ จะได้แก่ บุคคลธรรมดา สหกรณ์ และมูลนิธิ ในการออกพันธบัตรออมทรัพย์นี้ นอกจากเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาขาดทุนที่เกิดจากการดำเนินการช่วยเหลือระบบสถาบันการเงินของกองทุนฯ แล้ว ยังช่วยเพิ่มทางเลือกในการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินที่ธนาคารพาณิชย์สำหรับผู้ออมรายย่อย

การออกพันธบัตรกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

	การชำระ		
	FIDF1		งบปี 2541 512,824
	FIDF2		งบปี 2543 112,000
	FIDF3		
งบปี 2547	200,000		
งบปี 2548 - 49	30,000		
1,000			
งบปี 2550	25,000		
25,000			
80,000			
งบปี 2551	20,000	16,000	7,000
			รวมปี 2541-51 1,333,824
	FIDF1		-

สำหรับพันธบัตรส่วนที่เหลืออีกประมาณ ๔๔๐,๐๐๐ ล้านบาท นั้น จะทยอยออกตามความต้องการใช้เงินของกองทุนฯ โดยดูภาวะตลาดในขณะนั้นประกอบเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ อาจไม่จำเป็นต้องออกพันธบัตรทั้งจำนวนหรือทุกปีก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเสียหายของกองทุนฯ ที่เกิดขึ้นจริง และหากภาวะตลาดไม่เอื้ออำนวย กองทุนฯ อาจจะถูกยืมระยะสั้นผ่านตลาดซื้อคืนชั่วคราวไปก่อนได้

การที่รัฐบาลออกพันธบัตรและรับภาระดอกเบี้ยจ่ายนั้น ในด้านผลตอบแทนนโยบายการเงิน ถือเป็นภาระที่รัฐบาลเข้ามาปรับภาระการแก้ปัญหาหนี้ระบบสถาบันการเงิน (fiscalization) ซึ่งช่วยสร้างความชัดเจนในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจต่อไปในอนาคต ส่วนการชำระคืนเงินต้นจากกำไรนำส่งโดยธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น ไม่ถือเป็นภาระเพิ่มพันธบัตรขึ้นมาใช้หนี้ (monetization)

เนื่องจากการส่งกำไรให้รัฐบาลตามการดำเนินการโดยปกติของธนาคารกลางโดยทั่วไป ตามมาตรการดังกล่าวนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะสามารถดูแลให้ปริมาณเงินอยู่ในระดับเหมาะสม ตลอดจนรักษาเป้าหมายเงินเฟ้อให้สอดคล้องกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป และด้วยเหตุที่รัฐบาลตรากฎหมายเพื่อออกพันธบัตรและเพื่อขอเอาดอกผลคลังหลวงมาใช้แก้ปัญหาหนี้เช่นนี้ ไม่ได้เป็นการกระทบกระเทือนต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ไม่เป็นการเพิ่มภาระหนี้สินของชาติด้วยการไปกู้ยืมที่ใหม่อีก และไม่ได้เป็นการทำลายหลักการและเจตนารมณ์ของ “คลังหลวง” ให้เสียไปเหมือน “วิธีการรวมบัญชี” และเมื่อใช้หนี้เสร็จแล้ว “คลังหลวง” ก็จะเริ่มมีดอกผลเพิ่มพูนขึ้นมาได้อีก

สำหรับภาระดอกเบี้ยที่รัฐบาลจะต้องตั้งงบประมาณในแต่ละปีมานั้น อาจทำให้เกิดปัญหาอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตาม ภาระหนี้คิดแล้ววงเงินสูงสุดประมาณ ๕ % ของงบประมาณแต่ละปี โดยทุก ๆ ๑๐ ปีอัตราดอกเบี้ยจะลดลงไปเรื่อยๆ เหลือต่ำกว่า ๑ % ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ วิธีนี้เมื่อมีการชำระหนี้หมดแล้ว “คลังหลวง” ก็จะยังมีกฎหมายดูแลเป็นการเฉพาะเหมือนเดิม ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวไม่ได้ ยกเว้นจะออกกฎหมายขอเงินออกมาใช้เหมือนปัจจุบัน บทสรุปของการแก้ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในครั้งนี้ อาจพอเทียบเคียงได้กับเหตุการณ์ในอดีตเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๖ ที่ประเทศได้รับ “เงินกู้งแดง” จากลันเกล้ารัชกาลที่ ๓ มาไถ่ถอนเอกราชของชาติจากการคุกคามของฝรั่งเศสได้ทันภายใน ๔๘ ชั่วโมง เมื่อมาถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ลูกหลานยุคปัจจุบันก็ได้อาศัย “ดอกผลคลังหลวง” จากลันเกล้ารัชกาลที่ ๕ และบรรพบุรุษ มาแบงเบาทยอยไถ่ถอนหนี้สินของชาติ ให้ผ่านพ้นวิกฤตไปได้อีกครั้ง การแก้ไขวิกฤตการณ์ทั้ง ๒ ครั้งนี้ เป็นการยืนยันถึง **คุณค่าของ “คลังหลวง”** ซึ่งหมายถึง การรู้จักเก็บหอมรอมริบทรัพย์สินที่ละอันพันละน้อยเพื่อไว้ใช้ในยามจำเป็น เพราะหากเราไม่มี “เงินกู้งแดง” ไทยเราคงไม่มีวันนี้ และหากเราไม่มี “คลังหลวง” เราก็คงมีหนี้สินพันตัวและล้มละลายในที่สุด

อันสิ่งสำคัญของการปกป้องคลังหลวง และแยกคลังหลวงไว้ต่างหากจากเงินส่วนอื่นๆ รวมทั้งการเก็บสะสมทรัพย์สินให้เพิ่มพูนใน “คลังหลวง” ตามเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษและตามหลักธรรมคำสอนของหลวงตาจึงเป็นสิ่งที่ยืนยันได้จาก

	ทุก ๆ ปีจะนำเงินจากบัญชี		
--	--------------------------	--	--

	ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ นำเงินสด ๑๖๕,๐๐๐ ล้านบาทจากบัญชีสำรองพิเศษให้ธปท. เพื่อแก้ปัญหาขาดทุน และมีเหลือเป็นกำไรสุทธิของ
--	---

กระบวนกรมลัการะหนึ่สินให้คลังหลวง

สถาบันการเงิน ๕๖ แห่งถูกปิดล้มละลายปี พ.ศ. ๒๕๔๐

กองทุนฟื้นฟูรับสภาพหนี้สุทธิ ๑.๔ ล้านล้านบาท

ออกพันธบัตรรัฐบาล FIDF1 ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท FIDF2 ๑๑๒,๐๐๐ ล้านบาท FIDF3 ๗๘๐,๐๐๐ ล้านบาท

เงินทุน FIDF1 เงินต้น FIDF2,3

ดอกเบี้ย FIDF1,2,3

คลังหลวง

งบประมาณรัฐบาล

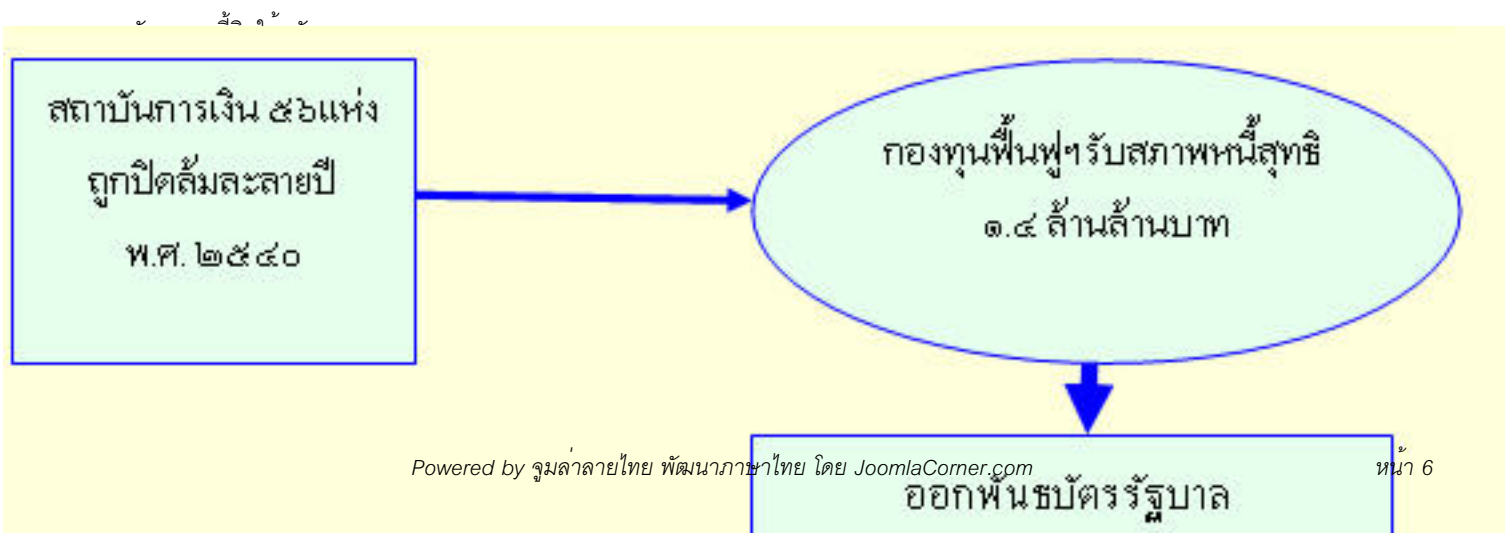
90% ของกำไรธนาคารแห่งประเทศไทย

รายได้จากแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

1

* ทุกๆ ปีจะนำ "ดอกเบี้ยคลังหลวง" จ่ายคืนเงินต้นหนี้ FIDF2 , 3 คาดว่า ๒๐ ปีจะคืนเงินต้นครบ

เหตุการณ์จริงว่าถูกต้อง เป็นเหตุเป็นผล สามารถนำชาติให้พ้นภัยอันตรายได้เป็นลำดับไป และจะเป็นภูมิคุ้มกันให้ชาติแน่นหนามั่นคงเป็นมรดกตกทอดสู่ลูกหลานไทยสืบเนื่องตลอดไป

พันธบัตร คือ ตราสารทางการเงินที่รัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น เป็นผู้ออก

โดยให้คำมั่นสัญญาว่าผู้ถือสิทธิ์ที่จะได้รับชำระคืนเงินตามพันธบัตรคืนภายในกำหนดเวลา พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราที่กำหนด **ความเป็นมาของพันธบัตรไทย**

I. **พันธบัตรต่างประเทศ** เมื่อปลายปี พ.ศ. 2445 ในสมัยรัชกาลที่ 5 รัฐบาลไทยได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการคลัง จากที่เคยใช้จ่ายจากรายได้ที่จัดหามาได้ เป็นการใช้จ่ายส่วนหนึ่งจากการกู้ยืม โดยเริ่มมีโครงการจัดกู้เงินเพื่อสร้างทางรถไฟเป็นครั้งแรก แต่เนื่องจากมีปัญหาขัดแย้งกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงานเกี่ยวกับแหล่งเงินกู้ว่าควรเป็นภายในประเทศหรือต่างประเทศ อีกทั้งอัตราดอกเบี้ยและสถานะการเงินในตลาดต่างประเทศยังไม่อำนวยให้ เรื่องจึงค้างอยู่จนกระทั่งปี พ.ศ. 2448 รัฐบาลไทยได้ออกพันธบัตรเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2448 เป็นการกู้เงินจากต่างประเทศโดยออกพันธบัตรจำหน่ายในตลาดการเงินลอนดอนและปารีส เป็นจำนวน 1 ล้านปอนด์ ตามพระราชหัตถเลขาพระราชทานวันที่ 15 มีนาคม ร.ศ. 123 (พ.ศ. 2448) วัตถุประสงค์เพื่อใช้ก่อสร้างทางรถไฟ ช่วยเหลือเงินคงคลัง และทำนุบำรุงประเทศ เป็นพันธบัตรชนิดจ่ายคืนให้แก่ผู้ถือ อายุ 40 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 4.5 ต่อปี จ่ายดอกเบี้ยปีละ 2 งวด ทุก 6 เดือน ในวันที่ 1 กันยายน และ 1 มีนาคม โดยมีพระบรมราชโองการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้พระยาสุริยานุวัตร อัครราชทูตไทยประจำกรุงปารีส เป็นผู้จัดการยืมเงินต่างประเทศและลงนามในสัญญาเงินกู้ หลังจากนั้นรัฐบาลก็ได้กู้เงินจากต่างประเทศเพื่อลงทุนในด้านต่าง ๆ โดยการออกพันธบัตรจำหน่ายอีกหลายเงินกู้, อย่างไรก็ตาม นับแต่ปี พ.ศ. 2467 เป็นต้นมา รัฐบาลมิได้กู้เงินจากต่างประเทศโดยออกพันธบัตรจำหน่ายอีก หากทำการกู้เงินโดยตรงจากรัฐบาลต่างประเทศ หรือจากองค์การการเงินระหว่างประเทศ และปฏิบัติตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของรัฐบาลต่างประเทศ, จนกระทั่งปี พ.ศ. 2521 จึงเริ่มมีการออกพันธบัตรจำหน่ายในตลาดต่างประเทศอีกครั้งที่ประเทศญี่ปุ่น และเยอรมันII. **สำหรับพันธบัตรรัฐบาลภายในประเทศ** รัฐบาลโดยพระยามโนปกรณนิติธาดา ได้เริ่มออกจำหน่ายครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2476 วงเงิน 10 ล้านบาท ตามพระราชบัญญัติจัดการกู้เงินภายในประเทศ พ.ศ. 2476 โดยกระทรวงการคลังเป็นผู้จัดจำหน่ายเอง เป็นพันธบัตรชนิดชำระคืนให้แก่ผู้ถือ แต่จะขอจดทะเบียนก็ได้ อายุ 10 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 4.5 ต่อปี จ่ายดอกเบี้ยปีละ 2 งวด ทุก 6 เดือน ในวันที่ 15 กันยายน และ 15 มีนาคมIII. การออกพันธบัตรรัฐบาลในประเทศครั้งต่อมา คือในปี พ.ศ. 2483 กระทรวงการคลังได้มอบหมายให้สำนักงานธนาคารชาติไทยทำหน้าที่จัดการจำหน่าย รวม 4 ราย คือ 1. พันธบัตรเงินกู้เพื่อสหกรณ์ พ.ศ. 2483 วงเงิน 20 ล้านบาท อายุ 30 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 4.5 ต่อปี วัตถุประสงค์เพื่อให้กรมสหกรณ์นำไปดำเนินการให้สมาชิกสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ กู้ยืมต่อไป 2. พันธบัตรเงินกู้เพื่อเทศบาล พ.ศ. 2483 วงเงิน 20 ล้านบาท อายุ 30 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3.5 ต่อปี วัตถุประสงค์เพื่อให้เทศบาลนำไปบำรุงท้องที่ 3. พันธบัตรเงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2483 วงเงิน 20 ล้านบาท อายุ 30 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 4.5 ต่อปี วัตถุประสงค์เพื่อนำเงินไปให้องค์การสาธารณะหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกู้ไปลงทุน 4. พันธบัตรเงินกู้ช่วยชาติ พ.ศ. 2483 และบัตรช่วยชาติ วงเงิน 10 ล้านบาท เป็นพันธบัตร 8 ล้านบาท อายุ 7 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 2 ต่อปี และบัตรช่วยชาติ วงเงิน 2 ล้านบาท อายุ 10 ปี โถงคั่นในราคาหน่วยละ 6 บาท จากราคาที่ตั้งไว้หน่วยละ 5 บาท วัตถุประสงค์เพื่อชดเชยเงินคงคลังที่ต้องจ่ายตามงบประมาณซึ่งใช้มากกว่าปกติอันเนื่องมาจากกรณีสงครามอินโดจีน พ.ศ. 2485 ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ได้รับโอนกิจการเงินกู้ทั้ง 4 ราย มาดำเนินการต่อไป พ.ศ. 2488 รัฐบาลได้กู้เงินระยะสั้นเป็นครั้งแรก โดยเปิดประมูลตั๋วเงินคลังอายุไม่เกิน 12 เดือน ตามพระราชบัญญัติตั๋วเงินคลัง พ.ศ. 2487 ส่วนการกู้เงินระยะยาวใช้วิธีออกพันธบัตรจำหน่ายตลอดมา การออกตั๋วเงินคลังและพันธบัตรได้อาศัยพระราชบัญญัติเงินที่ตราขึ้นใหม่เป็นคราว ๆ ไป, จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2503 รัฐบาลได้ออก "พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2503" แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 ในบางมาตราที่สำคัญเกี่ยวกับการกู้เงิน คือ ในกรณีที่รายจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ที่ประกาศใช้แล้วมีจำนวนสูงกว่ารายได้ประเภทงบประมาณ กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินมาใช้จ่ายตามความจำเป็นได้ แต่ในปีหนึ่ง ๆ จะกู้ได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือใช้วิธีการเบิกเงินเกินบัญชีจากธนาคารแห่งประเทศไทยตั้งที่เคยปฏิบัติมาแล้ว เมื่อรัฐบาลได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรกสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2504-2509 มีผลให้รัฐบาลต้องหารายรับมาชดเชยงบประมาณที่ขาดดุลอยู่ด้วยการกู้เงินภายในประเทศแต่ละปีเพิ่มขึ้น

(ที่มา :

ธนาคารแห่งประเทศไทย)